

никого нито покаяніе, но гнѣвъ-тъ Божій вѣчно остава на него. Іоан. 3; 36. Виждте тѣл. на Гл. 12; 32.

П. Като тоя слуга подиръ прощеніе-то паднѣ пакъ подъ гнѣвъ-тъ на господарь-тъ си и бѣше наказанъ, отъ това трѣбува ли да заключимъ че оня който наистинѣ е простенъ отъ Бога, може пакъ да отпадне отъ благодать-тъ му и да изгуби душѣ-тъ си?

О. Не: Тоя земный царь не знаеше сѣрдце-то на слугѣ-тъ си, за това го прости. Но всезнающій Богъ знае сѣрдца-та на всички-ты и не ще да прости на оныя които нѣматъ простителенъ духъ къмъ други, слѣдователно който нѣма такъвъ духъ има причинѣ да ся бои че никога не е приелъ прощеніе отъ Бога. Колко-то за оныя които мыслятъ че сѣ Христіани, а послѣ отстапять отъ религіозный-тъ животъ, трѣбува да мыслимъ че никога не сѣ были Христіани. Христосъ ще имъ рече: “Никога не съмъ вы знаалъ.” Мат. 7; 23.

П. Що ще направи Богъ на оныя които не прощаватъ на други-ты?

О. Така и Отецъ мой небесный ще стори съ васъ, ако не простите отъ сѣрдца-та ваши всякой на брата си прѣгрѣшенія-та му. Ст. 35. Лук. 6; 37; Іак. 2; 13.

Това е заключеніе-то на притчѣ-тъ и казува че както господарь-тъ на непростителный-тъ слугѣ го наказа, така Богъ ще накаже оныя които сѣрдечно не прощаватъ на тѣя които имъ сѣ сѣгрѣшили.